

Loven gaar ud paa, at den gennem Finansministeriet under 27. Marts 1945 udfærdigede Finanslovanordning for Finansaaret fra 1. April 1945 til 31. Marts 1946 (jfr. Tillægget til nærværende Aarvog Nr. 5) skal have Gyldighed som Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1945 til 31. Marts 1946.

I sin Fremsættelsestale pegede *Finansministeren* paa, at Tillægsbevillingsloven for Finansaaret 1943—44 og Finanslovene for 1944—45 og 1945—46 ikke havde kunnet behandles paa normal forfatningsmæssig Maade, men var blevet udfærdiget af Finansministeriet i Form af Lovanordninger. Man havde saa nøje som muligt holdt sig til de sædvanlige Frister for Udarbejdelsen af Forslag til disse Bevillingslove og indkaldt Ændringsforslag dertil fra de forskellige Ministerier. Med Hensyn til Behandlingen af de enkelte Bevillinger havde man i Finansministeriet søgt at udskyde alle saadanne Spørgsmaal, som uden Skade kunde udsættes. Der var kun optaget nye Bevillinger i de Tilfælde, hvor det efter Forholdene maatte anses for paakrævet, eller hvor det vilde være stemmende med sædvanlig Bevillingspraksis.

Finanslovanordningen for 1945—46 var udfærdiget paa Grundlag af et Udkast, der paa sædvanlig Maade blev udarbejdet i Efteraaret 1944 paa det Tidspunkt, da Finanslovsforslaget under normale Forhold skulde være fremlagt. Til dette Udkast havde de forskellige Ministerier og Styrelser senere stillet Ændringsforslag. I den sidste Tid inden Begyndelsen af det nye Finansaar indtraadte der imidlertid betydelige Ændringer i Forholdene, særlig som Følge af Brændselsmangelen og de deraf foraarsagede Restriktioner; Virkningerne heraf paa Budgettet lod sig vanskeligt overse, og man valgte derfor at afstaa fra at foretage en mere gennemgribende Revision af Tallene. For saa vidt angaar den rent kalkulatoriske Side af Finanslovanordningen, maa man altsaa regne med en meget betydelig Usikkerhed. Paa visse Punkter kunde man ved Fremsættelsen af Forslaget til den heromhandlede Lov naa til et noget sikrere Skøn, men til Genæld var der efter Landets Befrielse indtraadt nye Usikkerhedsmomenter, som var vanskelige at vurdere i Øjeblikket. Nogen Omregning af Budgettet havde man derfor ikke foretaget. Det syntes mest praktisk først at lade de Ændringer, som viste sig paakrævede, fremkomme paa Tillægsbevillingsloven.

I denne Forbindelse nævnte *Finansministeren*, at *Forfatterunderstøttelserne* til Forfatterne Martin Andersen Nexø, Soya